

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Reného Fischera a soudkyně Mgr. Halky Hovorkové a JUDr. PhDr. Aleny Novotné, Ph.D. ve věci

žalobce: **PLAKOR CZECH s. r. o.**, IČO 27566005
sídlem 742 51 Mošnov, Průmyslová 367
zastoupený advokátem JUDr. Jaroslavem Brožem, MJur.
sídlem Brno – Žabovřesky, Marie Steyskalové 767/62

proti
žalovanému: **Odborový svaz KOVO**, IČO 49276832
sídlem Praha 3, nám. Winstona Churchilla 1800/2
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Podhájským
sídlem Ostrava, U Tiskárny 1

o určení, že žalovaný nepůsobí u žalobce jako odborová organizace,

k návrhu žalobce na opravu odůvodnění rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 12. 3. 2020, č. j. 7 C 368/2018-201,

takto:

Usnesení soudu I. stupně ze dne 17. 7. 2020, č. j. 7 C 368/2018-250, **se potvrzuje.**

Odůvodnění:

Soud I. stupně shora označeným rozsudkem ze dne 12. 3. 2020 vyhověl žalobě na určení, že žalovaný nepůsobí u žalobce jako odborová organizace a žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 27 787,50 Kč k rukám zástupce žalobce.

Odvolání žalobce směřovalo pouze do důvodů rozsudku. Žalobce souhlasil s výrokovou částí napadeného rozsudku, avšak vyslovil nesouhlas s jejím odůvodněním. Poukázal na to, že soud I. stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným zjištěním a hodnocením. Žalobce dále odkázal na svá tvrzení obsažená v žalobě, jímž odůvodnil to, že žalovaný u něj jako odborová organizace nepůsobí. Poukázal na znění § 286 odst. 3 a 4 zákoníku práce a dovedl, že jednou ze zákonných podmínek, za nichž může odborová organizace u zaměstnavatele působit, je vedle minimálního počtu zaměstnanců u daného zaměstnavatele také požadavek, aby její oprávnění působit jako odborová organizace u zaměstnavatele a jednat bylo zakotveno v jejích stanovách. Žalobce odkázal na obecnou úpravu obsahu stanov provedenou do 31. 12. 2013 v § 6 odst. 2 zákona č. 83/1990 Sb., zmínil ust. § 218 – 219 o. z. a namítl, že stanovy odborové organizace musí mimo jiné obsahovat též údaj, z něhož lze dovodit, že odborová organizace je oprávněna působit jako odborová organizace u zaměstnavatele a jednat. To znamená, že oprávnění odborové organizace nemusí být zakotveno ve stanovách vůči konkrétnímu zaměstnavateli, ale musí být zakotveno alespoň pro určitý obor či odvětví, v němž odborová organizace působí. Odvolatel dále poukázal na ust. § 557 o. z. a rozebral pojem „kovák“. Tento

Shodu s prvopisem potvrzuje Jan Hlavatý.

pojem je třeba podle žalobce vyložit tak, že se jím rozumí osoba pracující v kovozpracujícím průmyslu. Neakceptoval ani výklad žalovaného o tom, že se jedná o kohokoliv, kdo je členem OS KOVO. Neakceptoval ani výklad tohoto pojmu tak, jak ho provedl soud I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí, když dovodil, že pokud je v § 13 stanov žalovaného uvedeno, že žalovaný je jednotnou organizací kováků, tak tím není omezeno působení odborové organizace pouze v kovozpracujícím průmyslu. Toto skutkové zjištění a právní posouzení je podle žalobce chybné.

V závěru odvolání žalobce uvedl, že soud I. stupně nesprávně vyčíslil náklady řízení, které mají správně činit 39 975,05 Kč. Soud I. stupně pochybil, když žalobci přiznal cestovní výdaje pouze z Brna, ačkoliv právní zástupce žalobce cestoval z Ostravy, kde má pobočku své advokátní kanceláře na adrese 700 30 Ostrava, Politických vězňů 1371/13. Prvostupňový soud dále chybně nepřiznal žalobci náhradu nákladů řízení za zaplacené soudní poplatky, podaná předběžná opatření ani za návrhy a odvolání podaná v jejich souvislosti s odůvodněním, že tyto nebyly vynaloženy účelně. S tím žalobce rovněž nesouhlasil a žádal, aby mu i tyto náklady řízení byly přiznány.

Soud I. stupně svým usnesením ze dne 17. 7. 2020, č. j. 7 C 368/2018-250, návrh žalobce ze dne 22. 4. 2020 doplněný dne 26. 6. 2020 na opravu odůvodnění rozsudku podle § 165 odst. 1 o. s. ř. zamítl. Uvedl, že pro postup podle § 165 o. s. ř. neshledal zákonné důvody, neboť tento institut neslouží k tomu, aby jím soud opravil nesouladné právní názory soudu a žalobce. Podle tohoto zákonného ustanovení lze opravit odůvodnění rozsudku tehdy, má-li sloužit k opravám nedostatků za stavu, kdy se skutkové zjištění soudu z jednání plně neodrazí v odůvodnění rozhodnutí. Usnesení prvostupňový soud účastníkům řízení nedoručoval a věc v souladu s ust. § 165 odst. 2 o. s. ř. předložil odvolacímu soudu.

Odvolací soud názor soudu I. stupně o tom, že pro opravu odůvodnění rozsudku nejsou splněny zákonné podmínky uvedené v § 165 odst. 1 o. s. ř., plně sdílí. Soud I. stupně správně uvedl, že nejde o případ, kdy by odůvodnění rozsudku nemělo podklad ve zjištěném skutkovém stavu, neboť soud I. stupně zjistil skutkový stav z provedených důkazů, když skutková zjištění byla mezi účastníky v podstatě i nesporná. Nejedná se o situaci, kdy by důvody, které vedly soud I. stupně k tomu, že žalobě vyhověl, neměly ve skutkových zjištěních oporu, neboť soud I. stupně pouze zjištěný skutkový stav posoudil jinak po stránce právní. Rozsudek ani netrpí takovým nedostatkem, kdy by se skutkové zjištění prvostupňového soudu v jeho odůvodnění plně neprojevalo.

Především však odvolací soud poukazuje na to, že svým rozsudkem ze dne 7. 10. 2020 postupem podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. změnil rozsudek soudu I. stupně ze dne 12. 3. 2020 tak, že žalobu zamítl, přičemž převzal skutkový stav, zjištěný soudem I. stupně, který však po právní stránce posoudil jinak. Za této procesní situace se tak návrh žalobce na opravu odůvodnění rozsudku prvostupňového soudu stává prakticky obsolventním, když odůvodnění napadeného rozsudku bylo fakticky nahrazeno odůvodněním rozsudku soudu odvolacího.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.

Praha 7. 10. 2020

Mgr. René Fischer v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jan Hlavatý.